

Virserums hembygdsblad *2/21*

Metodistkyrkan

Det har funnits flera olika frikyrkor i Virserum sedan väckelsen under senare delen av 1800-talet. Den äldsta är Missionskyrkan, som sedan några år tillbaka har slagits samman med Filadelfia till Ekebergskyrkan.

En av de äldre frikyrkorna var Metodistkyrkan. Den eder sitt ursprung till 1909, då en pastor från Vetlanda besökte Virserum flera gånger och höll välbesökta möte, både i Missionskyrkan och andra lokaler. Många virserumsbor anslöt sig då till Vetlandaförsamlingen. Efter några år, med ett stigande intresse för Metodistkyrkan, bildades en egen församling i Virserum och man började planera för uppförandet av en egen kyrka. Den nya kyrkobyggnaden vid Villagatan ibvigdes den 30 november 1913 och fick då namnet Emanuelskyrkan.

Under de första åren samarbetade metodistförsamlingen i Virserum med församlingarna i Vetlanda och Växjö när det gällde pastorerna, men så småningom kunde man också anställda egna pastorer. En tid var församlingens pastor i Virserum även föreståndare för församlingen i Hultsfred. En av de mer framträdande medlemmarna i församlingen var bildhuggaren A. J Köhler.

Metodistförsamlingen har aldrig tillhört de större församlingarna i Virserum, men har vinnlagt sig om att underhålla kyrkobyggnaden. En större upprustning skedde år 1955. Men antalet medlemmar sjönk successivt och i mitten av 1960-talet upphörde verksamheten helt. När Virserums kyrka skulle genomgå en större renovering i början av 1970-talet hyrdes Metodistkyrkan för kyrkans olika gudstjänster. Sedan dess var dock kyrkan outnyttjad.

Sommaren 1976 revs Metodistkyrkan då någon verksamhet inte bedrivits under många år. De fåtal medlemmar som fanns kvar överfördes till Metodistförsamlingen i Vetlanda.

Virserums siste skräddare

Det har funnits många hantverkare i Virserum som har försett virserumsborna med de mesta de behövde. I början av 1900-talet fanns både skomakare och skräddare liksom hovslagare och tapetserare. Men i takt med att affärerna blev fler och tillgodosåg de flestas behov blev det allt svårare för hantverkarna att få ekonomin att gå ihop.

Den siste skräddaren i Virserum blev Thorsten Gustafsson, allmänt kallad Th. Han var bara 13 år när han första gången tog fatt i nål och tråd i sin fars ateljé i Fliseryd. Han blev därmed den femte – och sista – skräddaren i familjens långa skrädderitradition. Men 1938 blev han sin egen mästare, först i Triabo och senare flyttade han till Virserum. Där hade han sitt skrädderi på Kyrkogatan fram till 1974. Detta år flyttade han över verksamheten till sin bostad på Östra vägen.

Under sin glansperiod hade Th flera anställda och man sydde både dam- och herrkläder. Men successivt började kunderna handla i de stora affärerna och kvar blev mest ändringar även om han fortfarande åtog sig nya beställningar – från kvalitetsmedvetna kunder eller de som hade speciella storlekar.

I slutet av 1970-talet var det dock färdigsytt för Th efter drygt 50 år. Och därefter fanns det inte kvar någon skräddare i Hultsfreds kommun som kunde lägga upp byxor eller byta ett trasigt blixtlås.

Vägen till Åseda

En av de äldsta förbindelserna med omvärlden var, för Virserums del, vägen till Triabo. Den s.k. häradsvägen till Triabo byggts redan 1787 och användes till början av 1920-talet. Men någon fortsättning till Åseda skulle dröja även om planerna hade diskuterats sedan 1800-talets mitt.

I mitten av 1930-talet hade planerna på en förbindelse mellan Triabo och Åseda avancerat så långt att såväl Aspelands väghållningsdistrikt som väghållningsskyldiga i Uppvidinge ställt sig positiva till att bekosta en väg mellan Triabo och Massamåla blev dock planerna lagda på is, framför allt beroende på att det saknades medel till vägbygget.

Under 1956 intensifierades påtryckningarna från köpingarna Virserum och Åseda mot de länsmyndigheterna att anslå medel till vägbyggnaden. I Virserum tillsattes en kommitté bestående av Herbert Samuelsson, Einar Bresäter, Elisa Wahlström och kommunalingenjören N-R Wahlfridsson. Kommittén arbetade intensivt med att påverka länsmyndigheterna att börja arbetet med den viktiga vägen. Men det skulle dröja ytterligare några år innan planerna kom att realiseras.

Vid ett möte med landshövdingarna i Kalmar och Kronobergs län vara tongångarna positiva, men det skulle ändå dröja till slutet av 1962 innan alla formella beslut var klara. Våren 1963 påbörjades vägbygget mellan Massamåla (Kronobergs län) och Triabo. Det avslutades hösten 1964 och den högtidliga invigningen ägde rum den 4 november 1964.

Sedan återstod delen från Triabo till Virserum och den sträckan påbörjades i november samma år. En kontorslokal och en smedja anlades i Rödmossa. Och i hösten 1966 var även sträckan Triabo-Virserum färdigbyggd. Därmed hade alla backar och skarpa kurvor försvunnit och bilisterna kunde susa förbi de vackra gårdarna med betydligt högre hastighet än tidigare.

GES UT AV VIRSERUMS HEMBYGDSFÖRENING

Bli medlem genom att betala in 100 kr på bg 5241-0263.